

dringsforslag, hvorimod det endog snarere vil være Forslagsstillernes Formaal til Skade; thi, da det indskrænker den Ret, det omhandler, til Lidsrummet fra 1ste Mai til Slutningen af August, hodes man til deraf at drage den Slutning, at i den øvrige Tid skulde vedkommende Jordbrugere være forpligtede til rolligen at see paa Nævene, naar disse have Lust til at gjøre sig tilgode i deres Gaasflok. Hvad jeg her har anført, gjælder for en Deel ogsaa om det andet Ændringsforslag, som gaar ud paa, at den, der har stude en Hare, skal kunne befrie sig for Straf herfor, naar han kan bevise, at den havde anrettet Skade paa Træer og Planter i hans Have. Dette Beviis vil da ogsaa i Almindelighed falde ham meget vanskeligt at føre (Nei!). Jeg troer virkelig, at, naar han har stude en Hare, og han bagefter skal føre Beviis for, at denne Hare har anrettet Skade paa hans Planter, vil dette Beviis falde ham meget vanskeligt (Latter!). Men derhos skulde jeg tillige mene, at, naar Nogen seer en Hare ede Kaal i sin Have, da vil han paa ingen Maade kunne være i Forlegenhed med at finde Midler til at faae den bort fra Kaalen; saadanne Midler vil han meget let kunne finde, uden at der derfor behøves at tages nye Bestemmelser her i Jagtloven. Overhovedet skulde jeg troe, at, dersom der er nogen Skade for Havens Eier at befrygte af Hare, saa er det ikke den Skade, som Haren kan gjøre, medens han er tilstede og seer derpaa, men snarere den Skade, den vil kunne gjøre, naar han ikke er tilstede; men dette Forslag har efter sit Indhold kun Hensyn til den første.

Jugstrup: Ja, dersom Domstolene virkelig vilde anerkende den Sætning, at man har Lov til at værges sig mod Alt, hvad der antaster Ens Eiendom, hvad enten det er de vilde Dyr, som Landets Godseiere kalde deres, fordi de gaar paa de Marker, som disse efter den gjældende Lovgivning ere pligtige at fæste bort til den danske Bondestand, eller det er Tyve og Røvere, der komme og stjæle Ens Eiendom, saa vil jeg indrømme, at der slet ikke her behøvedes nogen Bestemmelse for, hvorledes man kan værne og frede om sin Eiendom; thi saa maatte man jo, naar Naadyr

oversvømmede Ens Marker, Hare aad Ens Kaal, og Næve aad Ens Lam, naturligtvis være berettiget til at værges sig imod dem paa bedst mulige Maade, og det troer og haaber jeg ogsaa nu vil blive Tilfældet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds har Ordet.

Johansen: Ja, da hvad jeg vilde have ytret, allerede er fremført af den sidste ærede Taler, renoncerer jeg paa Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ljstved Amts 3die Valgkreds har Ordet.

C. A. Hansen: Da jeg ved 2den Behandling af Sagen blev affaaen fra at tage Ordet, tør jeg maaskee tillade mig at gjøre endeel af de Bemærkninger nu, som jeg dengang havde havt i Sinde at gjøre. Det Bigtigste deraf er allerede anført af Comitæens Ordfører. Nogle fandt den Gang, at Comitæens Forslag var latterligt. Det skal jeg lade staae ved sit Vord, men . . .

Formanden: Jeg turde maaskee gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at for Dieblirket er kun de 2de Ændringsforslag, der ere opførte under Nr. 2 og 3, under Forhandling.

C. A. Hansen: Ja, det, jeg vilde sige, vedrører de samme Paragrapher.

Formanden: Ja, men det er ikke Paragrapherne, der nu ere under Forhandling, uden forsaavidt de stillede Ændringsforslag derpaa kunne have Indflydelse.

C. A. Hansen: Ja, mine Bemærkninger skulle ogsaa staae i Forbindelse med Ændringsforslagene. Det var de Indskrænkninger, som vare gjorte med Hensyn til de skadelige Dyr. Dette fandt man latterligt, jeg finder derimod nogle af de Bemærkninger, som derom bleve gjorte, ligesaa latterlige. Man sagde, at det var i den Grad ufornuftigt, at ingen praktisk Mand kunde man faae til at troe paa Hensigtsmæssigheden, men da Udvalget dog i sig indbefatter praktiske Landmænd . . .

Formanden: Ja, jeg tør dog ikke lade denne Discussion gaar videre, da det er en speciel Omtale af Dyringer under den foregaaende Behandling, som jeg ikke troer staae i nogen nærmere Forbindelse med de foreliggende Ændringsforslag.